

Nr 1.

Ankom till riksdagens kansli den 1 mars 1929 kl. 10 f. m.

Första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande, nr 1, i anledning av väckta motioner, I: 160 och 206, om ändringar i gällande bestämmelser om explosiva varor.

Uti en inom första kammaren av herrar *Alexander Nilsson*, *Karl Andersson* och *Oscar Ericson* väckt, till utskottet hänvisad motion, nr 160, har hemställts, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om sådan ändring av kungl. kungörelsen den 26 juli 1927 (Sv. författningssamling nr 338) med vissa bestämmelser angående skjutvapen och ammunition, att den icke bleve tillämplig på ammunition, som är att hänföra till explosiv vara enligt kungl. förordningen den 19 november 1897. Motionerna.

Uti en likaledes inom första kammaren av herrar *Alexander Nilsson* och *Karl Andersson* väckt, till utskottet hänvisad motion, nr 206, har hemställts, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om sådan ändring av kungl. förordningen angående explosiva varor den 18 maj 1928 (Sv. författningssamling nr 139), att däri omförmålt säkerhetsintyg måtte kunna utfärdas av kommunal förtroendemän.

Utskottet har tagit de bägge motionerna under gemensam behandling.

I ovanberörda kungl. förordning den 18 maj 1928 stadgas, att viss kvantitet dynamit eller annan för sprängningsarbete avsedd explosiv vara ävensom viss kvantitet tändhatter för sprängämnen må innehavas av den, som för visst ändamål är i behov av angivna myckenheter och med intyg (säkerhetsintyg), utfärdat i stadgad ordning, styrker sig vara så ansedd, att trovärdighet bör skänkas uppgiften om behovet av och ändamålet med den explosiva varan samt att den explosiva varan utan missbruk bör kunna av honom innehavas. Säkerhetsintyget skall vara utfärdat i den ort, där sökanden har sitt hemvist, i stad av polismästaren, där sådan finnes, men eljest i regel av stadsfiskalen, samt å landet av polischefen i orten. Intyg må dessutom utfärdas av den, som blivit av länsstyrelsen särskilt förordnad. Utskottet.

I 1927 års kungörelse angående skjutvapen och ammunition stadgas viss ordning för erhållande av tillstånd att förvärva skjutvapen eller ammunition och skall, utöver vad i samma kungörelse är föreskrivet, beträffande ammunition, som är att hänföra till explosiv vara, gälla vad därom är särskilt stadgat.

Före 1928 års förordning gällde kungl. förordningen den 19 november 1897 angående explosiva varor och kungl. förordningen samma dag angående explosiva varors transporterande å järnväg. Enligt den förstnämnda av dessa bägge förordningar fingo kyrkoherdar och kommunala förtroendemän utfärda nödiga intyg för förvärv av explosiv vara. För att vinna bättre kontroll över lovligt innehav av explosiva varor och enhetliga principer för utfärdande av tillståndsbevis borttogs genom nu gällande förordning möjligheten att hos nyssnämnda befattningshavare erhålla säkerhetsintyg.

Motionärerna föreslå nu återgång, beträffande kommunala förtroendemän, till de äldre bestämmelserna; de nya förhindrade icke mer än de äldre brottsliga gärningar men verkade hinderliga å lovlig åtkomst till sprängämnen, då erhållande av tillståndsbevis understundom ställde sig dyrare än själva sprängämnet. Kyrkoherdar och kommunala förtroendemän torde utan avgift ha lämnat säkerhetsintyg. Landsfiskalernas intyg drogo kostnader för lösen och stämpelavgift.

Utskottet underkänner icke vikten av vad motionärerna anfört rörande beredande av möjlighet att utan för stora kostnader förvärva sprängämnen, i många hänseenden nödvändiga även för den mindre jordbrukaren. Att nu, innan några försök blivit gjorda att minska de genom de nya bestämmelserna uppkomna ökade kostnaderna — exempelvis genom utverkande av bestämmelse att säkerhetsintygen skola utlämnas utan avgifter för lösen och stämpel — göra framställning om ändring i berörda hänseende av den så sent som i juli månad nästlidne år utfärdade förordningen om explosiva varor kan utskottet dock icke tillstyrka utan hemställer,

att ifrågavarande av herr Alexander Nilsson m. fl. väckta motioner, I: 160 och I: 206, icke må till någon första kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 28 februari 1929.

Å utskottets vägnar:
GUSTAF W. ROOS.

Närvarande vid ärendets slutbehandling i utskottet: herrar Roos, Juhlin, Teodor, Sandén, Larsén, Holmgren, Larsson, Johan August.
